

Nincs nemzete Európának, amely történelmének utolsó évszázada alatt annyi megpróbáltatáson ment volna keresztül, mint a magyarság. A háborús veszteség után rengeteg férfit vittek el szovjet rabszolgamunkára, zártak Gulág-börtönökbe, jogtalanul, az átrajzolt határok mindkét oldaláról.

A kötetben szovjet megtorlást átélt értelmiségiek, Gulág-túlélők, hétköznapi emberek vallanak a kommunista diktatúra által leigázott anyaország és Kárpátalja sorstragédiájáról. Az interjúalanyok, a történetek főszereplőinek egy része anyaországi, másik része kárpátaljai származású magyar és ruszin ember. Ők közösségeik „lámpás emberei”. Életük egy szakasza szülőföldjükhöz, a másik a választott új hazájukhoz kötődik.

Az Ortutay Mária által lejegyzett történetek, vallomások által teljesebb képet kapunk arról, hogy Kárpátalja 1944-es szovjet megszállása milyen tragédiát zúdított a népre. Mindent elvettek tőlük: otthont, vagyont, munkát, a megélhetéshez szükséges életeret, sokan földönfutóvá váltak...

A szerző őszinte elkötelezettséggel, átéléssel, az interjúalanyai iránti érzékenységgel írta ezeket a sorokat. Amit lejegyzett, és az olvasók elé tár, nem fikció, hanem valós életek tükröképei.

ISBN 978-615-5757-28-0

9 786155 757280

MÚLTUNK ÉS JELENÜNK „LÁMPÁS EMBEREI”
ORTUTAY MÁRIA

ORTUTAY MÁRIA

MÚLTUNK ÉS JELENÜNK „LÁMPÁS EMBEREI”

(Interjúk, visszaemlékezések,
önéletrajzi írások)

ORTUTAY MÁRIA

Irodalomtörténész, lapszerkesztő, újságíró; a Hungária TV Közalapítvány, a Duna Televízió Tulajdonosi Testületének volt elnöke.

Ungváron született 1945. május 28-án. Még egészen kisgyermek volt, amikor a GULAG-ra elhurcolták nagyapját, Ortutay Jenő főesperest, Beregszász polgármesterét, országgyűlési képviselőt. Ő éhhalálban hunyt el Szibériában.

Később édesapja, dr. Ortutay Elemér görög-

katolikus pap, teológus professzor is hét évig a szibériai munkatáborokban sánylődött. Édesanyjára, Vitéz Gabriellára maradt a négy gyerek, minden gondjával. Hű maradt a raboskodó férjéhez, és alkalmi munkákkal kereste a mindennapi betevőt. Maria két bátyjával és öccsével sokat nélkülözött. Ez megedzette jellemét. Az Ungvári 10 Sz. Zalka Máté Középiskola befejezése után, mint tehetséges szertornászt, meghívták a Lembergi Mezőgazdasági Egyetemre. Az első évfolyam után abbahagyta tanulmányait, és Budapestre települt. Felvételt nyert az ELTE filológia karára. Közben férjhez ment Kisfalvi László hadmérnökhöz. 1967-ben megszületett lányuk, Gabriella. Férjét Moszkvába irányították a katonai akadémiára, és a kis család vele tartott. Mária a Lomonoszov Egyetemen folytatta felsőfokú tanulmányait az orosz nyelv és irodalom szakon. Nyelvész-irodalomtörténész diplomát szerzett. Amikor visszatért Magyarországra, 1975-től öt éven át népművelőként dolgozott a Tatai Művelődési Központban, majd Zalaegerszegen végzett hasonló munkát. Később irodalmi ösztöndíjjal ismét Moszkvában tanult még két évet. A '90-es évek elejétől irodalmi újságokban publikált. Mélyinterjúkat készített színészekkel, irodalmárokkal, értelmiségiekkel. 1996-ban választották meg a Hungária Televízió Közalapítvány kuratóriumi elnökének. Nyugdíjba vonulása után megalapította a *Független Pannon Világ* folyóiratot, amelynek főszerkesztője lett. Az utóbbi időben bátyja, dr. Ortutay Péter ösztönzésére E-book formában publikál. Már 10 könyve olvasható a neten. Társadalmi munkában a Fővárosi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzatnál és a Kárpátaljai Szövetségnél számos konferencián tartott előadást, nyitott meg tárlatokat.